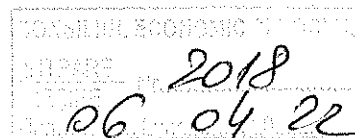

EXPUNERE DE MOTIVE

LEGE pentru modificarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății

1. DESCRIEREA SITUAȚIEI ACTUALE

Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății stabilește norme de competență pentru cazurile de malpraxis medical potrivit următoarelor două prevederi:

„Art. 684

(1) În cazul în care asigurătorul sau oricare dintre părțile implicate nu este de acord cu decizia Comisiei, o poate contesta la instanța de judecată competentă, în termen de 15 zile de la data comunicării deciziei.

(2) Procedura stabilirii cazurilor de malpraxis nu împiedică liberul acces la justiție potrivit dreptului comun.

Art. 687

Instanța competentă să soluționeze litigiile prevăzute în prezenta lege este judecătoria în a cărei circumscripție teritorială a avut loc actul de malpraxis reclamat.”

Dispozițiile art. 684 din cuprinsul capitolul VI intitulat Procedura de stabilire a cazurilor de răspundere civilă profesională pentru medici, farmaciști și alte persoane din domeniul asistenței medicale, reglementează în sarcina Comisiei de monitorizare și competență profesională pentru cazurile de malpraxis competența de a stabili, prin decizie, dacă în cauză a fost sau nu o situație de malpraxis medical.

Potrivit Normelor metodologice de aplicare a legii „Răspunderea civilă a personalului medical și a furnizorului de produse și servicii medicale, sanitare și farmaceutice” aprobate prin Ordinul 482/2007 al Ministrului Sănătății Publice în cuprinsul Capitolului V intitulat Procedura de stabilire a cazurilor de răspundere civilă profesională pentru medici, farmaciști și alte persoane din domeniul asistenței medicale se stabilesc reguli de interpretare ale dispozițiilor mai sus menționate după cum urmează:

„Art. 14

Persoanele prejudiciate printr-un act de malpraxis se pot adresa fie Comisiei de monitorizare și competență profesională pentru cazurile de malpraxis, denumită în continuare Comisia, fie instanței judecătorești competente, potrivit legii.

Art. 15

(1) În situația în care are loc sesizarea Comisiei de monitorizare și competență profesională pentru cazurile de malpraxis ori a instanței judecătorești competente de către persoanele care au acest drept, potrivit legii, Comisia stabilește prin decizie dacă a fost sau nu un caz de malpraxis.

Art. 16

Conform portalului legislativ Indaco Lege 5¹, din anul 2015 și până în prezent, dintr-un număr de 470 hotărâri judecătorești pronunțate în cauze având ca obiect acte de malpraxis medical, într-un număr excesiv de mare, mai exact în 273 de litigii (58,09%) s-a invocat necompetența materială a instanței sesizate prin acțiunea introductivă (atât a judecătoriei cât și a tribunalului).

Mai mult, tot conform aceluiași portal legislativ, din cele 470 hotărâri judecătorești, 63 (13,40%) au avut ca obiect soluționarea conflictului de competență invitat între o judecătorie și un tribunal, în litigiile având ca obiect malpraxisul medical, hotărâri judecătorești pronunțate de instanța ierarhic superioară comună judecătoriei și tribunalului, respectiv Curtea de Apel.

Din cele 63 de hotărâri judecătorești pronunțate de către Curțile de Apel învestite cu soluționarea conflictelor de competență, reiese practica judiciară neunitară cu privire la stabilirea instanței competente să soluționeze actele de malpraxis medical, existând soluții conform cărora judecătoriile sunt competente material, iar altele care stabilesc că tribunalul este instanța competentă material, raportat la criteriul valoric al cuantumului prejudiciilor solicitate prin acțiuni.

Pe de altă parte, în cuprinsul legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății se regăsesc dispozițiile art. 684 alin. (2), dispoziții mai sus citate, care fac trimitere la procedura de drept comun, respectiv la procedura reglementată prin Codul de procedură civilă, prin utilizarea sintagmei (2) *Procedura stabilirii cazurilor de malpraxis nu împiedică liberul acces la justiție potrivit dreptului comun.*

Astfel, Codul de procedură civilă stabilește în cuprinsul articolelor 94-95, regăsite în Titlul III, Capitolul I, Secțiunea 1 Competența după materiei, a Judecătoriei și a Tribunalului. Prin urmare, art. 94 pct. 1 lit. k) stipulează faptul că Judecătoriile sunt competente să judece „*orice alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 200.000 lei inclusiv, indiferent de calitatea părților, profesioniști sau neprofesioniști*”.

Pentru aceste considerente și având în vedere că în majoritatea litigiilor având ca obiect acte de malpraxis medical valoarea cererii este mai mare de 200.000 lei, depășindu-se plafonul în limita căruia judecătorii este competentă, multe judecătorii constată că nu sunt competente material să judece prezenta pricină, motiv pentru care admit excepția necompetenței materiale invocate.

În aceeași măsură și pentru aceleași raționamente, într-un număr mare de litigii deduse judecății, ori prin investirea directă de către reclamantul a Tribunalului cu soluționarea unui act de malpraxis medical, ori prin declinarea competenței către Tribunal de la Judecătorie, Tribunalele rețin cauza spre soluționare, apreciind că sunt competente raportându-se la dispozițiile art. 684 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 coroborate cu cele ale art. 94 pct. 1 lit. k) și art. 95 pct. 1 Cod procedură civilă.

Interpretând coroborat dispozițiile art. 684 alin. 1 și art. 687 din Legea nr. 95/2006, rezultă că, atunci când partea alege calea sesizării Comisiei, decizia pronunțată poate fi atacată la judecătorii în a cărei circumscripție teritorială a avut loc actul de malpraxis reclamat.

---

¹https://lege5.ro/App/Search?Mode=0&Search_SectionTypeId=28&Search_Term=art%20687%20Legea%2095%2F2006&Page=1&Rec=10&CollapseFilters=0

Dacă partea alege sesizarea directă a instanței de judecată, competența se stabilește potrivit regulilor de drept comun, norma stabilită în art. 684 alin. 2 din Legea nr. 95/2006 derogă de la regula de competență cu caracter special prevăzută de art. 687 din Legea nr. 95/2006.

În același sens este și soluția adoptată în cadrul Întâlnirii reprezentanților Consiliului Superior al Magistraturii cu președinții secțiilor civile ale Înaltei Curți de Casație și Justiție și curților de apel, Pitești, 14-15 noiembrie 2019², când asupra problemei de drept privind „competența materială a cauzelor având ca obiect obligarea pârâtului pe tărâm delictual la daune morale/materiale pentru malpraxis când nu s-a urmat procedura din art. 679-685 din Legea nr. 95/2006” participanții (cu o singură abținere) și-au însușit opinia I.N.M., respectiv că „în situația în care nu a fost urmată procedura reglementată de dispozițiile art. 679-685 din Legea 95/2006, competența materială de soluționare a cauzelor având ca obiect obligarea pe temei delictual a pârâților la achitarea daunelor morale/materiale pentru malpraxis se stabilește potrivit regulilor de drept comun, ea revenind judecătoreiei sau tribunalului în funcție de criteriul valorii interesului litigios.

De asemenea, Înalta Curte de Casație și Justiție a hotărât că, în absența contestării unei decizii a Comisiei de monitorizare și competență profesională pentru cazurile de malpraxis (conform Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății), chiar dacă reclamantul a precizat că își întemeiază cererea pe dispozițiile Legii nr. 95/2006, instanța de judecată nu se putea considera investită cu o contestație întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 95/2006, ci cu o acțiune în pretenții de drept comun, întemeiată pe răspunderea civilă delictuală (Decizia nr 875 din data de 20 martie 2018 Î.C.C.J.).

Prin urmare, pentru toate considerentele expuse, precum și având în vedere normele legale indicate anterior, cu privire la problemele existente în practica judiciară, la soluționarea cu întârziere a unui litigiu având ca obiect malpraxis medical, la practica judiciară neunitară, dar și la contradicțiile existente în Legea nr. 95/2006 în cuprinsul celor două articole care reglementează competența instanțelor judecătorești (art. 684 și art. 687), se propune modificarea art. 687 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății.

Inițiator :

Deputat PNL Andronache Gabriel <

Laura Vecol - PNL PSD

Senator PNL Scântel Laura-Iuliana

Deputat Melu Robert
Deputat Ladavăsi Lădule -

² <http://inm-lex.ro/wp-content/uploads/2019/11/minuta-intalnire-civii-pitesti-14-15-noiembrie-2019.pdf>

ROMANIA

Camera Deputaților

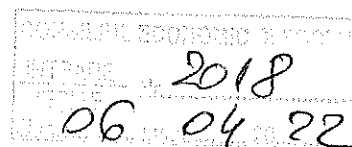
ROMANIA

Senat

Parlamentul României

Lege

**pentru modificarea art.687 din Legea nr.95 din 14 aprilie 2006 privind
reforma in domeniul sănătății**

**Articol unic. – Articolul 687 din Legea nr.95 din 14 aprilie 2006 privind
reforma in domeniul sănătății, republicată in Monitorul Oficial, nr. 490 din 3
iulie 2015 , cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea
următorul cuprins:**

„Art. 687- Instanța competentă să soluționeze litigiile prevăzute în prezenta lege
este **tribunalul** în a cărei circumscripție teritorială a avut loc actul de malpraxis
reclamat.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea
prevederilor art. 75 și ale art. 76 din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,

PREȘEDINTELE SENATULUI,

Ion-Marcel Ciolacu

Florin-Vasile Cițu